

Uredništvo se dopiše na sljedeći način. Prispjela su pisma, oglašiti itd. Likaju po običnom cijenom ili po dogovoru. Isto tako je sa prilozima, čiji se šalju postarom načelnikom (osobno i postalo) na administraciju "Naša Sloga". Ime, prezime i najbližu poštu valja točno označiti.

Komu list nekoje na vrijeme, ako to javi odgovarajući u otvorenu ruku, za koje se na plaću ostavlja, ako se izvana napiše: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rasti male stvari, a nesloga sve pokvari. Nar. posl.

Istisi svakog četvrtka na odslon azbu.

Dopis se vraćaju ako se nećikaju.

Nabijegovani listovi se neprimaju. Predplata u poštom stoji 15 for., za seljake 20 for. na godinu. Razmjerno for. 2/3 i 1 za polgodine. Izvan carine više poštazina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalaz se u Via Farnese br. 14.

Istrska u proračunskoj razpravi u carevinskom vieću.

Već negdje o Božiću, probili smo u našem listu predloge naših zastupnika g. Vjekoslava Spinčića i gosp. dra. Matka Laginje, koje je na predlog proračunskoga odbora prihvatilo carevinsko vieće. Ti predlozi smjeraju na podignutie gospodarsko-narodnoga stanja našega pučanstva, i spadaju na ministarstvo unutarnjih posala, kojemu je voditelj ministar-predsjednik grof B a d e n i. Od ovoga ministarstva i od njegove glave očekujemo sada, da izvrši one, što je kuća gleda Istre u tom obziru zaključila.

I kod drugih ministarstva, kojih proračun se je razpravio u novoj godini, bilo je poprimaljeno mnogo predloga naše dvojice zastupnika, pače bili su primljeni svi, što su ih postavili za posljednjega zasjedanja, dakako neki s nekojimi promjenami. Mi ćemo ih redom navesti po ministarstvima.

Ministarstvo za bogoštovje i nastavu.

1. Srednje škole.

Davna je želja istarskih Hrvata, da se u Pazinu ustroji hrvatska gimnazija. Za nju su se zauzimali naši zastupnici u zemaljskom saboru skoro svake godine. Za nju učinile su molbah razne občine, imenito pazinska. Nju je zagovarao za prvanjih zasjedanja zast. g. dr. Dink o V i t e z i ć. O njoj su govorili i naši zastupnici sadajući na carevinskom vieću. Za prošle proračunske razprave govorio je o njoj g. dr. Matko Laginja. Za nas uvijek ljubezivo pripravi g. dr. Bartoli pohriilo je na to ustrojenu te gimnazije, te u tobožnjem stvarnom izpravku nastojao dokazati, kako ta gimnazija nije potrebna. To oboje dogodilo se je kod razprave središnje uprave ministarstva za bogoštovje i nastavu.

Kod podrobne razprave o srednjih školah postavio je na to g. zast. Spinčić predlog za ustrojenje hrvatske gimnazije u Pazinu. Obrazložio je predlog sa brojem Hrvata u Istri, s tim da su najmnogobrojniji u Istri, da se njihov jezik rabi u Istri u govoru i pismu već stotine godina, da se tim jezikom podučaje u srednjih školah drugih pokrajina, da Hrvati prose hrvatsku gimnaziju i da imaju pravo i zahtjevati ju, ta naveo i razloge, s kojih je za nju najgodnije mjesto Pazin.

Predlog sam je glasio: "Visoka c. kr. vlada se poziva, neka

bez oklijevanja poduzme shodna za ustrojenje gimnazije sa hrvatskim nuskovnim jezikom i sa talijanskim i njemačkim kao predmeti, a sa sjelom, u Pazinu i neka vjerisiju za to, potrebitu izvrši već u proračun za godinu 1896."

Taj predlog išao je k proračunskom odboru, a ovaj je postavio ljetos predlog ovako glaseći:

"Visoka kuća neka izvoli odlučiti: Visoka vlada neka blagoizvoli uzeti sa svom brigom u obzir, da za slavensko pučanstvo u Istri ustroji nižu gimnaziju sa hrvatskim naukovnim jezikom i neka, ako treba, zatraži potrebitu vjerisiju u tu svrhu."

Taj predlog proračunskoga odbora je kuća kod ovogodišnje razprave poprimala. Prodrlo se u kući, ako i ne posve sa najopravdanijim zahtjevom. Mjesto ciele gimnazije hoće kuća, da bude samo niža i ne velli, gdje da bude sjelo te gimnazije. Glavnim načelom se je prodrlo, da se naime hrvatska gimnazija u Istri ustroji. Sad je na c. kr. vladi, da onaj zaključak kuće provede. Ona je ovlaštena i potrebitu vjerisiju već i za posljednje mjesece ove godine zatražiti. Ona će se stalno uvjeriti, da je najshodnije mjesto za takovu gimnaziju Pazin. Samo na posao.

2. Nautičke škole.

Zastupnik g. Spinčić, te zastupnici gg. Biankini, Perić i Daparić bili su za prošloga zasjedanja metnuli predloge glede podučavanja hrvatskoga jezika, odnosno i hrvatskim jezikom na nautičkih školah u Istri i u Dalmaciji. Prvi metnulo je također predlog, da vlada ustroji na kvamerskih otocih i na poluotoku istarskom pripravnica za nautičke škole sa hrvatskim naukovnim jezikom.

Njihove predloge sknipo je proračunski odbor u jedan, i kuća ga je kod odnosno ovogodišnje razprave poprimala.

Predlog proračunskoga odbora, primljen od kuće, glasi ovako:

"Kod predstojeće reorganizacije nautičkih škola ima se uvrstiti kao naukovni predmet također hrvatski jezik, i ima se zretu u obzir uzeti, da se ustroji odnosnih pripravnica."

Niti tu nije onako, kako se je zahtjevalo, al je nešto bolje nego prije, i mi znamo iz stalna izvora, da se je kod reorganizacije pobrinulo liepo za podučavanje hrvatskoga jezika.

3. Pučke škole.

Već godine 1893. postavio je zast. g. Spinčić predlog glede pučkoga školstva

u alpinakih zemljah i u Primorju. Taj predlog bio je po predloga proračunskoga odbora 1894. od kuće primljen u koliko se čije Primorja, a glasio je, da se školstvo u Primorju uredi tako, da bude sva djeca dužna polaziti školu, imala priliku polaziti ju, i da se podučaje materinim jezikom školske djece.

Kod razprave lanske godine je isti zastupnik obrazložio, kako je hrvatsko i slovensko pučanstvo Istre siromašno, kako hrvatski i slovenski pitomci i pitomke učiteljstva u Kopru i Gorici nedobivaju od pokrajine nikakovih podpora, kako je nužno, da dobiju većih podpora od države, ako sa hoće, da se dobije potrebitih učitelja i učiteljica za hrvatske i slovenske škole i postavio je predlog, kojim se je vlada pozvala, da poveća svotu za podpore učiteljskih pitomaca i pitomaka slavenske, imenito hrvatske narodnosti na učiteljskih u Kopru i Gorici.

Proračunski odbor je na to predložio, a kuća prihvatila: "C. kr. ministarstvo se poziva, da se već u budućem proračunu pobrine za povećanje svote za podpore na učiteljskih u Primorju."

I ministarstvo se je već pobrinulo. Kod ovogodišnje razprave o pučkom školstvu podnesao je zastupnik gosp. kanonik K i l u n ališedću resoluciju gosp. zastupnika Spinčića o pučkom školstvu u Istri:

"Predpostavljajući, da će visoka c. kr. nastavna uprava svimi sredstvi nastojati o tom, da se u Istri pučke škole tako uredi, da sva djeca, dužna polaziti školu, dobiju prilike, da školu polaze i da bude posvuda materinski jezik školske djece naukovnim jezikom;

pošto će ustrojeno i uzdržavanje novih škola znatnih troškova zahtjevati;

pošto nadalje ima u Istri školskih zaklada, koje se za mjesta, za koja su opredieljene, nepotrebljavaju;

te konačno, pošto ima u pokrajini mnogo siromašnih obćina, koje nemogu već podpore sagrađiti školske zgrade, i pošto, imenito ako su hrvatske ili slovenske, nemogu očekivati nikakve podpore od zemaljskoga odbora ili zemaljskoga sabora iz zemaljske zaklade, uslobadjam se postaviti sljedeću resoluciju:

"Poziva se visoka c. kr. vlada:

1. neka na to radi, da se zemaljska školska zaklada za Istru poveća, odnosno, da se ustroje kotarske školske zaklade i to iz prireza, koji se imaju jednakomjerno porazdieliti na poreznike pokrajine, odnosno kotara;

2. neka zaklade, koju su opredieljena za školske svrhe, imenito tretinju bratovšćina, dade upotrebiti u školske svrhe onih mjesta, za koja su opredieljene;
3. neka siromašnim obćinama pomogne primjereno kod građnje školskih zgrada, bud podporami, bud posudami bezamatnim ili bar takovimi, na koje bi se placalo veoma nizke kamate i koje bi se odplaćivale u dužjih godišnjih obrochih."

Zast. kanonik Klun reče, da se taj predlog zajedno sa dva druga, glede pučkoga školstva u Trstu i Gorici sam sobom opravdava, i da ga s toga ne treba dalje obrazlagati.

Predlog bude dovoljno poduprt i izručen proračunskom odboru na izvršestaj.

Iz Boča.

17. marca 1896.

Ima već puna dva tjedna, što vam se nejavih. Eto me danas, da spomenem glavno iz car. vieća, imenito što se naših zemalja tiče. Svakoga tjedna drže se četiri sjednice, većinom jako duga, kadgod i večernje, u carevinskom vieću. Dva dana u tjednu opredieljena su za sjednice raznih odbora, navlastito onoga za preinaku izbornoga zakona.

U sjednicah carevinskoga vieća razpravlja se proračun za tekuću godinu. U novoj godini razpravilo se je do sad ministarstvo bogoštovja i nastave, financijalno, poljođelsko i trgovačko, kojim se je sinov svršilo.

Kod ministarstva nastave postavili su Talijani ponovno predlog za ustrojjenje talijansko-sveučilišta u Trstu, i zahtjevali, da se najpopustljivije postupa sa diplomai, zadobljenim u Italiji, dok se ono sveučilište ustroji, Takav predlog postavio je ovaj put i obrazložio talijansko-tirolski zastupnik pl. Campi, a sličnu resoluciju bez obrazloženja postavio je također trčanski zastupnik pl. Burgstaller. Onaj prvi je među ostalim rekao, da Talijani trebaju visoku školu na talijanskom zemljištu, i zahtjevao ju je u Trstu, kao da bi Trst bio na talijanskom zemljištu. Muž je iz Tirola pak mu nije toliko zamjeriti, što tako govori. Kod obrazloženja pozvao se je na članak 19. temeljnih državnih zakona. Neznam, što će na to reći istarska gospoda Talijani, koji se tim paragrafom podrugivaju, kad se mi nanj pozivamo. Kadse nadalje, da se Austriji jednu narodnost s drugom izgrava, da se pak trejtoj do pobijede pomognu. Tu se u njim posve slazemo, samo bi mu prišaptuli, da i on sa svojimi drugovi spada

nek Ti budem posestrimom. Ja Ti doista ne mogoh, mili pobratime, u onaj par da izrečem sve, što je osjećala duša moja, al moje su ti suze jasno odgovorile, razgaliv do dna moju dušu i voja čuvstva Tebi i Tvojim drugovom.

Sretna sam bila imati takvog pobratima, kao što si mi bio Ti, čestiti moj Ante! Sladki vez pobratimstva spujio nas — al i u taj par moral smo se lućiti, lućiti za — uvijek na tom svijetu. A što bi bio onda na to i pomislilo, vrietni moj pobratime! U dusi mi bolno odjekuju Tvoje posljednje riječi, koje si mi kod našeg rastanka tronutim glasom prošborio: "Sestrice, ako te danas poslieduju put vidim, onda sretna mi budi!" Suton Te zavi u svoje tampo krilo i Teba je nestalo.

Ah! da mogu bar kleknuti nad Tvojom rakom, koja te primi onako mlada u svoje hladno krilo, ah da mogu tamo porositi ovu iskrenu suzu, što mi vlahi oko! Podlegao si nezprosnoj smrti, pustiv za sobom razvijenega reditelja i vjernu braću. Otišao si u nebeska dvora, pa se taj pomoli, mili Ante, za Tvoje mile, napose za Tvoj muketopni narol, kojeg si onako mladonackim žarom ljubio!

S bogom, nezaboravni moj pobratime!

Zlatica.

PODLISTAK.

Pociepnoj braći

nad grobom A. Starčevića

I dub taj stari, žili, Hrvatskom rodu svet, Podlež je moru sili, Što ravna ciele svijet,

Njoj jedinog podležu, A drugim nije svim, Već odoljev svježe Svoj buri, virovom.

On pade; al mu ploda U svu narodnom, Te mladice će roda Dorasti breku svom. —

Na grobu vlog muža Izkal'te stari jed: Koj desnu tu ne proža, Ne spada u naš red!

Jer nesloga od zloga Te piruje svoj pir, A od Boga je sloga I hrvatski sklad i mir. —

Oj sreća te reć smije Kô on što smrti bliz, Za sviet da sav ne umrije — Na djela gledač niz. —

Ta djela zapis sveti Nek svakome su tom, Koj samo bude htjeti Uradit što za dom. —

Ne treba spomenika Od drugoga do tog, Što gruda, iz kô nika, Ostancim dat će log.

Počivô u njoj lako, Što ljubljase ju živ! Počivaj u njoj tak, Kô odmara se div!

Kad narod pak slobodi Posveti stijeg svoj, I duh tvoj nek ga vodi I pomogne mu k njoj!

Počinite kosti mirne! — Vi, vile roda mog, Nedajte da ko dirne Ni skvrni groba tog!

V. P.

Suza na grobu

milog pobratima

dra. Antuna Podreke

Nalik gromu iz vedra neba, toli užasno zadesi me grozna viest, da Tebe, dobi Ante, nije više medju živudimi. — Tebe je nestalo, nestalo za uvijek. — Kobne li i grozne rieči!

Jedva je tomu godina dana, što smo se prvi put u životu sastali i upoznali tamo na brežuljku valovite Adrije. Nezaboravni za čitav moj vjek ostati će mi onaj sretni čas, kad se upoznasmo, kad mi ti prvi put stisne desnicu, te svrneš na mene one Tvoje umiljate, blage oči. Kratki bijahu doista trenutci, što ih proživih u tvomu krugu, al za mene za uvijek nezaboravni. Živo mi stupa i danas pred oči Tvoje poštene lice, svako tvoje kretanje, — one Tvoje zanosne rieče, s kojimi si pozdravio drage Ti prijatelje — braću; kako si nas sokolio za sve ono, što nam je uzvišeno i sveto. Oživio si u meni još življe sladku sviest, da sam Hrvatica, da mi je čast ubrajati se medju kćerke ju-nackog i slavnog naroda. A kad si me vidio i čuo oduševljenju za one iste težnje i za iste svete ideale, koji su zaokupljali i Tvoju plemenitu dušu, zamolio si me

...društva imena... Narodno kaže, da sad u Istri prieti... gimnazija u prečesto talijanskom mjestu... da se Talijane zanemaruje i da se njihovih predloga neprimaju, te zavidja, što je proračunski odbor dobrohotno primio neke predloge...
...Kod razprave o poštab, telegrafiji i telefoniji govorio je također zast. Spiničić, imenito o jezikovnih odnošajih kod c. kr. ravnateljstva pošta i telegrafa u Trstu i po raznih krajevih, koji pod to ravnateljstvo spadaju. Obzirom na to molimo je i resolucije, a postavio je i drugu glavu nekih poboljšica kod pošte u Zinjiju i ustrojjenja telegrafičkoga ureda tamo. Istom resolucijom predložio je također ustrojjenje telegrafičkoga ureda u Kastvu i malo bolju dotaciju one pošte. Doniet ćemo celi govor.

Danas počela je razprava o željeznici, prvi put pred posebnim ministrom za to. Govornika upisano je mnogo. Valjda će jih i nešto više poslati govoriti. Prvi su govorili dva zastupnika iz Trsta, Naberger i Stallitz. Obojica zagovaraju dakako bolju željezničku svežu Trsta sa nautranji zemljani.

Na svrbi sjednice postavio je zast. Spiničić upit na ministra bogostojlja i nastave glede hrvatske poduke na pučkih školah u Velom Slatu (Velom Lošinju). Doniet ćemo ju u cijelosti.

Resolucija

zastupnika Spiničića glede slovenskih pučkih školah u Trstu.

Obzirom na broj Slovenaca, stannjih u gradu Trstu, koji broj iznaša po zadnjem popisu 8500 duša, kano i na broj djece, polazeće školu, ukupno kakovili 1275; obzirom na §. 69. državnoga školskoga zakona i na pomnjikanje zemaljskoga školskoga zakona za Trst, koji bi imao urediti osnovnu poduku u smislu natava; obzirom na razdijeljenje tršćanske gradske pokrajine na grad i okolici; obzirom na činjenicu, da u tršćanskoj okolici nije nikako neobudno potrebita uporaba talijanskoga jezika, te da ima u tršćanskoj okolici paralelna talijanski, koje nisu u zakonu osnovane, pošto imade u Trstu mnogo talijanskih pučkih škola; uzv u obzir, da, ako i nebi bilo razdiobe među gradom i okolicom, najbliža slovenska pučka škola bila bi udaljena od grada skoro četiri kilometra, te bi bila slovenska djeca izvržena velikim pogibeljim; uvaživ, da slovenske pučke škole u okolici nisu dostatne, te da bi se moralo sagraditi novih zgrada, ako se zahtjeva, da bi se gradskn slovenskn djecu sililo polaziti škole; pozivom na članak 19. državnoga zakona o pučkih školah, kano i na zaključak carevinskoga vijeća od dne 27. aprila 1894. tičući se ustrojjenja pučkih škola i poduke u materskom jeziku u Primorju; uvaživ konačno, da bi bilo već skrajno doba, da se zadovolji zahtjevom Slovenaca, koji pitaju već 12 godina jednu slovensku pučku školu u Trstu, te da se prekriži vladine spletke, podpisani stavljajući slijedeći predlog: neka se pobrine bezodolno i svom odlučnosti, da se već jednom osnuje u Trstu pučka škola slovenskim naukovim jezikom.

Dopisi.

Kastav 12. marča 1896. (Glavna skupština gospodarske zadruge). U nedjelju 8. marča držala se u prostorijah "Narodnoga doma" u Kastvu glavna skupština gospodarske zadruge. Bijaše prisutno nešto preko 200 članova. U 9 sati otvorio je skupštinu g. podpredsjednik Anton Jelusić. Društveni tajnik priobćeje pozdrav predsjednika, velečnog gosp. dra. Matka Laginje, komu zastupnički poslovi ne pušte iz carakoga Beča. Skupština odzdravljala sa uzlikom: "živio predsjednik!" Zatim čita tajnik slijedeće izvješće za vrijeme od 14. aprila 1895. do 8. marča 1896.:

"Po dosadašnjem običaju ovo me i ljetos, gospodo zadrugari, da vam u kratko prikažem poslovanje našega društva u minuloj godini. Sve društvene poslove vršio je odbor polag odluka, koje je sa svojih sastanah spazrumno poprimio. Takve sastanke ili sjednice držao je odbor dne 23. maja i 31. decembra prošle godine, pak 9. januara i 27. februara ove godine. Kako se spominjalo, odlučilo se je bilo lani, da se modra galica drži ne samo u Kastvu, već i u Rakavcu i Sv. Mateju, da bude članovom narednjia nabava. To se je i ovršilo, a držati ćemo se toga i u naprvo. Članovi su porabili 3206 kg. galice. Nekoji članovi neće galice od društva, nego vole kupovati drugdje u žužu cienu. Robu, kakvu daje zadruga, nije moguće ni za onoliko, a još manje

...pomiesanu i zelenu, koja lišća škodi, budnđ ga popari. Preporučamo dakle članovom, nekaj se služiti čistom modrom galicom, koju društvo daje. Cijena je bila prošla godine 26 nčv. po kg., dočim će ljetos po svoj prilici biti koji novčić više, jer je galica nešto poskupila. — Širovinica ima društvo 50, a odbor je stavio u proračnu, da se nabavi još 10 novih, da budu članovi dobro obskrbljeni. Preporučamo i ovdje, neka se škropilnice gledaju i pazie, a navlastito neka se po svakoj porabi dobro izperu.

Odbor je prikazao zemaljskomu gospodarskomu vijeću potrošak od for. 851 76 nčv., što ga je od mala "Zadruga" za škropilnice učinila, pak se nada od istoga vijeća kakvoj pripomoci.

Na Križičku se je na gornjoj njevi pustilo trajau nasad. Ondje i dolje izvađeni vabci podieliti će se danas med članova. Ima svih nešto preko 3000, tako, da će svakomu doći svežičić od 10 komada. — Još je od lani ostalo sjemena hrvatske repe i lumbara. Tko hoće, može po skupštini uzeti koliko mu treba. Sav kraj, što od Kastva vali k moru, priložen je za nasad lorovovih šumica. Lorovika voli tustu zemlju. Rado raste i u razpotrinalih med stenami. Prije nego se sjeme utakne, valja zemlja nešto prekopati i napred vazda paziti, da mladu rastlinu travna ne uguši. Tko ima u posjedu graje i metline, neka ju po zimi izkopa i utakne lumbara. Ondje će vrlo dobro rasti. Dobro je metnuti više zrna skupa (3—5); ako je previše, lahko se poslie izvadi. Drvo od lorovike u zemlji brzo ognjili, nu na suhom, kao mljavica, traje koliko i jasen. Osim toga imamo od lorovike stalau gođišnji prihod od sjemenu i lišća, koje se svaka godina dosta skupo prodava. Razumati i skrbau gospodar, koji ne misli samo od danas na sutra, početi će s vezešjem saditi lumbar. Do 15, 20 godina ljudi u dolnjem dielu Kastavščine moći će imati liepe koristi, a k tomu biti će sav onaj kraj toliko polješan, te će tnalno imati veću vrijednost. To osobito vrijedi za Brgradu, gdje će se u skoroj budućnosti graditi kuće i gospodake vile."

Polag odluke od zadnje skupščine, upisalo je društvo tri člana u društvo sv. Jeronima. Odbor postavija i ljetos u proračnu 10 for., da se upišu još dva člana. Tako će se malo po malo razširiti u punk dobrih i valjanih knjiga, što svatko pametan želi, jer dobra knjiga vrijedi koliko i dobar prijatelj.

Koncem ove ili početkom buduće godine dobiti će naša pokrajina od državne dade 2600 for. za nabavu bikova i za goveđe izložbe, 400 for. za rastline i drobnau blago, i 300 for. za svilgojstvo, a osim toga 4800 for. za izvanredne svrhe, koje se imaju od pojedinih zadruga predložiti. Odbor je predložio, da bi za diel, koji će našoj "Zadrugi" pripasti, nabavio 3—3 bika za nasok, i ožimalo, te da bi se osnovao 1 amerikanski loznjak i par uzornih pčelinjaka.

Ovoga proljeća imala bi se bila prediti državnom podporom izložba govreda negdje u našem kapetanatu, kako bi se dogovorile sve tri zadruge. Ali desad dogovora nima, pak neće po svoj prilici biti ni izložbe.

(Konac sledi).

Franina i Jurina

Fr. Si ju stal?
Jur. Ča naću? Namor sam, kada se nedjelja štat ju luštrismo, baš neću ni ja.

Fr. Ča to Jure deš?
Jur. Bormica čul san, da ju je pod šub doma poslat.

Fr. Kada j' on to storil, ki njoj je bil na botrinjah, nemanir baš ni ja za nju.

Jur. Borme ti j' na volju, kako i babi ples.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri.

...prihili sv. od g. Mateja Sankovica kano godišnu primos i for. od g. Jakova Erjavca 2 nčv., od Jakova Lepe 20 nč., Grge Mij 20 nč. svi iz Dana.

Naknadni izbori za istarski zemaljski sabor. Dosnajemo iz posve pozudana izvoda da će se obaviti naknadni izbori za zemaljski sabor Istre već tečajem idućega mjeseca maja. Poznato je, daje talijanska boraka većina nasilno i bez ikakvog temeljitog razloga uništila izbor dvojice zastupnika za izvanjske občine kotara Velosko i izbor jednog zastupnika za izvanjske občine političkog kotara Lošinj. Za ta tri mjesta obaviti će se dakle naknadni izbori mjeseca maja. Izbori sličniji imali bi se ovršiti već prvih dana recenoga mjeseca, a to nam je pred vratima te preporučamo našim prijateljau u recenih kotarih, da se na vrijeme pripraviti izvole.

Ferdo Breitschopf. Iz Boršta dolazi nam tužna vijest, da je tamo premijau providjen sv. Ostačevji nakon duge i težke bolesti prošle subote g. Ferdo Breitschopf, vrlo čestit pučki učitelj i poznati slovenski rodoljub. Za svoga učiteljevanja u Kortah proganjali ga koparaki talijanski svakojako, nu njihove spletke i klevete nebijahu kadre svratiti s puta peščenja i značaja onoga čestitoga muža. Prije pol godine bijaše imenovan načelnikom u Šmarju, ali radi bolesti nije mogao nastupiti novu službu. Počivao u miru vriedni Ferdo!

Govor narodnoga zastupnika g. prof. Vjekosa Spiničića. U sjednici carevinskoga vijeća od dne 16. t. mj. govorio je zast. Spiničić obzirno kod razprave o proračnu ministarstva trgovine i to kod stavke "Pošte i brzojav" o posvevašnjem zanimavanju hrvatskoga, dotično slovenskoga jezika kod pošta i brzojava u Primorju. Na koncu stavio je dva predloga, koji bi jako dostatno poduprti, i kojima se nastoji oskočiti spomenuti nepravedi i nekojim pomunjim potrebam. Taj govor doniet ćemo u budućem broju u hrvatskomu prevodu.

Počastnim kausnikom senjskoga kapetola imenovan bijaše ovih dana veležaslužni profesor i vjeroničtelj na velikoj hrvatskoj gimnaziji na Rieci veleč. gosp. Matija Marušić. Čestitamo!

Otač Josip Lombardini, družbe Isusove, propovieda ove korizme reći božju u Malomu Lošinju. Otač Lombardini je rođeni i prvi talijanac, koji došavši pred mnogo godina na naše strane, naučio je hrvatski jezik tako liepo, da već svo mnogo i mnogo godina naviešta našem hrvatskomu narodu reći božju u našem sladkom jeziku. Malo je koje mjesto u Dalmaciji, gdje se ne zna za ota Lombardina, a premogao su mjesta i u Istri i u Banovini, gdje je on davni i dobru znamo. Želeć oca Lombardinu svako dobro na ime našega dobrog hrvatskoga naroda, kumu je on mnogo duhovnoga dobra učinio, rado ga također ovdje izičemo na ogleđ mnogim i mnogim svećenikom, koji med našim narodom službuju a jezika mu ne poznaju ili ga poznaju samo toliko, da je prava sramota. Kad ih čuješ, kako nepristojno oni reć božju navieštaju.

Ovdje se spominjemo reći našega pokojnoga Frana Kurelca, koji sa početku svojih "Stopa Kristovih" ovake govori o svojem prievodu: "Što je s moje svu silu jezika hrvatskoga na njega sam nložio, i koliko sam mogao, toliko ga okitio i uređio. A nisam ni mogao učiniti inako: jer što je dostojno po sebi, tomu dolikuje i liepo odieo."

A što bi morali tek onda reći, kad bi uzporedili Ota Lombardina, rođena talijana, koji je liepo i pravilno naučio hrvatski jezik, sa onim izrodi hrvatskim koji se priučavaju kao da su zaboravili, da su ih majke hrvatski glasovi u sviet upeljale? Morali bi reći, da je istina, što naš narod kaže o polariu.

Iz Berseča pišu nam 12. t. mj. Javljamo vam ovim, da su se prigodom smrti dra Antuna Starčevića vijak u znak žalosti zastave na našem zvoniku, čitaunici i mnogih privatnih kućah. Namjesto vienac poslati svomu blagopokojnom počastnomu članu, darovala je naša čitaunička družba sv. Cirila i Metoda u Istri 20 kruna. Da nije bila nedjelja, bio bi za stalno tkogod odavle pošao na pogreb velikomu pokojniku.

Na g. Eugena Kumičića u Zagrebu bio je odposlan slijedeći brzojav: "Oplakujemo smrt oca otačbina, doktora Antuna Starčevića. Ključemo mu trokratni slava, duš njegovoj želimo: naučivala se raj! Izraži našu sućut rodbini. Sluškom zapriječeu nemogu prisustvovati pogrebu. Molim, zastupaj mene, čitaunicu i horečke Hrvata. Jelusić."

Nika Pajalić a zadesila je velika k...
U subotu dne 7. o. maj umria mu je premila supruga Mihajlica, rođjena Mihalić u svom rodnom mjestu Baški na otoku Krku, sa kojom je protivio jedva 1 i pol godinu. Baš sa nesretni naš učitelj. Najprije umria je nekada, supruga bivšemu lovranskom učitelju g. J. Miran, zatim bivšemu mošćeničkom učitelju gosp. A. J. u sti-u, a sada, nemila smrt hrtjela je imati i treću mladru žrtvu. Predobroga Nika nekada čješi, da s njime plaću prijatelji i sar berskeki puk. O toj žalostnoj zgodi predao je mjestonomu župniku 20 for., da se razdiela među bersečke siromaha, na kojem daru budu mu srdačna hvala u imo poderenih; a od Boga plaća, kojega prosimo, da mu podieli kajosti, da kršćanskom uztrpljivošću podnese ovaj teški udarac, a pokojnici vječno blaženstvo!

Zadužnice za pok. Miju Babića dala je obdržavati podružnica sv. Cirila i Metoda u Pazinu dne 10. t. mj. u crkvi č. o. Franjevaca. Pristustvovalo je obćinski poglavarstvo sa cilim nredom i mnoztvo puka, a što je hvalevredno, takodjer mnoina školske djece. Na baš ova posljednja okolnost dirnula je taokodratne žrtve naših izrodnih protivnika, koji su brže bolje prijavili školskim oblastim, da su pučke hrvatske škole službeno pristustvovala za lušnicam za pokojnog dra. A. Starčevića. Ualjed toga su ista obćina, kako čnjemo, takodjer povelu iztragu. Toliko revanjanja sa strane školskih oblastu ipak nismo očekivali. Jer makar da propoviedana našela dra. A. Starčevića o jedinstvu, slojodi i ciloknoprsti hrvatske domovine od zakonitim vladarem nisu prijala sada nadajućim činbenikom, ipak nebi bilo čojekoljubivo, niš sa ikogjed gledišta opravljano, da se budi koga proganja radi toga, ito bi djece pristustvovala zadužnicam za oga muža, koga, hoćeš nehoćeš, sav hrvatski narod smatrao je uzorom značajša samoprijegora. Za Boga miloga, zar i neki čin kršćanske samilosti ima se kod nas smatrati zabranjenim i kaznjivim? Kamo smo došli!?

Iz Boljuna pišu nam 13. t. mj. Izbori naš reč bi da se približaju, — biti će tako se glasa, koncem ovoga mjeseca. fitezali su protivnici i rado bi još zateali, ali reč bi, da jim je politička oblast predielita ultimatum.

Obćinski tajnik gosp. Salar prenosa o svojoj logor u Plomin, videč, da mu ruže je cvatu u Boljunu; na njegovo mjesto ozvali su nekog Marčelju iz Lanišća, koji a nije dorasao toj službi, ba da će ga amjeniti privremeno neki „predentaa“ iz žinade, al vidjeti će jedan i on, da u voj obćini nema Talijana. Protivnici su eč bi uvidjeli i sami, da će u borbi podići, jer nekog njihovi vodje počeli se ulativati i moljakti, da jih nvrstimo u našu stzu zastupnika. Gogovaranja i psovanja roti našoj stranci jesu na dnevnom redu. Preporučujemo biratelem, neka se ne nuste primamiti od talijanskih šimšisa, oji bi najradje razdor zasijali, da laglje muntnom loze. Bude li sloge, pobjeda je naša; osobne razmirice treba da prestanu; ko je s našom strankom — tko nije Talijan — tko želi čast obćini, neka glasuje a one osobe, koje bude predložila hrvatska stranka; tko nije s nami je protiv ama.

Zašto neće biskup Flapp u Trst? Hlasilo ovdajšnjih židova pripovieda u broju d ponedjeljka, da poreško-punjski biskup resv. g. Flapp neće u Trst, jer da se s nvriedo, što je vlada odstupivšem iskupu presv. g. Glavinu doznanila ljetaišće Sk o d e n j, koje pripada biskupomu ršćansko-koparskim. Vladajući krugovi u rstu, da su učinili sve moguće, nebi li sak sklonuli biskupa Flappa, da odustane d svoje nakane, ali to njim nije pošlo za ikom. Dakle ljetovišće Sk e d e n j prozročilo je, što se je biskup Flapp odrekao amienjene mu i ponudjene stolice tršćanških biskupa. Radi toga odreknutja objeli su židovski obrezanci još dublje svoje ngo i krive nosove.

Iz Zadra na početku korizme. Dragi odojci! Tvoji mi listi baš gredu od srca, a ču i ja tebe čagod povedat, č se tratinjava va ovaj „forteci od iradeno“. Meopust je pasal i lega je legla. Sad su stali van neki poziv, koga našle „Gruppoo i Zara“. Valjda joj je prišal grup. Baš Dalmaoaji prišla je na vje jetkna. More lobodno preko mora. Ja sam malo prišal a Zadar, da vidim kako to Zadranu bude talijanski. Ma su baš pravi Fioraninci. Svaka im je druga „Boga ti!“ i Ajme mene!“ i „Come la že draga“. I vde su počeli sabirat za neboga Taljanca, otučene v Afrike. Najviše sabiru taljanske re, a znaš zač? Ni to „per patriotismo“,

„Bog s tobom: Pozdrav Zanetu!“
Tvoj Čika Jalagan.

Javal poziv. Kao pouzdanik blagopokojnoga narodnoga dobrotvora Mije Babića, koji točno poznam okolnosti i intencije pokojnikov, pozivljem sva ona društva, kojih se pokojnik oporukom sjedio, neka imennju svojim pravnim zastupnikom od ostavine pokojnikove njegovoga dojakosnjega pravnoga zastupnika dr. M. Rothkopia u Sarajevu, što je medjutim „Matica Hrvatska“ jurve i učinila. Upozorujem, da se sustavno spletkari, za da pokojnikove plemenite osnove budu osujedeane.

U Zagrebu 9. marča.

Fran Folnegović.

Za poštonjaka Antuna Šestana iz Draguča pripisao nam je 1 for. P. Niko Grego iz Omisija.

Iz Lovrana pišu nam: sred. marča. Va Abimijem su dunke Taljani obred po repu. Ma ja sam znao, da će tako bit, kada im ni Marino o šal na pomoć. Brižan Bratitiera ja je čekal i čekal — pak na — nanka da bi bližu prišal. Pak to je patriot, da se je Talijan? A brižna Italija, ako su svi Taljani kako i on, a najbrže da su, za, kako nemški foji pišu — stumačil mi je Kobnial! — pokle je sveta i veka ni bilo „guerit“, kada bi ljndi tako brzo bezali, kako Taljani. Ča bi bilo Marinu, da skupi svoja šila i kopita i svoju braću „Molaviju“ i „Makararotta“, i da reče: Alal zamimio Beljaminovu „caturu“, pak marš prot Abisinije, da pomoremo Bratitiera. Ki zna koliko bi ih još bilo a njim šlo. Ja mliedim, da Francele, Fratar i Ardito, kako pravi Taljani od Fiorance, nebi inikako bili pofalili. Za starega Tonića se negovori i on je vavek — col progresso! . . . Kuknma bi bil rabil — ako ne za drugo, a to „almeno“, da Menelika navadi štat i pisat. Rekal sam — „Menelik“, a ja znam, da puuo od Vas nanka ne zna ča je, i ki je ta Menelik. Menelik vam je abisniski kralj — čovek, kakoveh je malo. On je kršćan. Njemu je Bog najprva i najveća vlat. — On vlada u ime svetega Trojstva i blažene Device Marije. Prvo nego ča počet ko delo nazove Boga u pomoć; i gre va crekav, da se pomoli Majke božjoj. Kada pak svoja delo „fino“, onputa, gre nazad va crekav, da lopo Boga zahvali. To je pravi čovek — to je pravi kršćan, a kakov je on, takovi su i njegovi ljudi, svi dobri i mirni kršćani. Pak proti takovemu kralju, proti takovem ljudem gredu Taljani i to „s kužu“, da sobum nose „civilta“, ale kako bi stari Tonić rekal „progresso“. Pa da bi ki, ako ne Taljani, ki najvole klet sveto ime Boga i Majke Božje. Taljani, ki nam nose samo jad i nevoj. Ki su našemu svemuo Ocu papi zeli najpšje zemlji i gradi? I sto takoveh stvari, ki ih je storil, ako ne Taljan? — Nego, veliki kralj Menelik „pijaža“ me još za neč drugo. On je videl, da ča mu Taljani zaš svu njegovu zemlju, pak je lepo skočil na nogo, da tu zemlju obrani, i va tri meseci ih je potukil šest puti i to tako jako — da te se dogo spamečevat. Davato mu krivo? Jo ne, zač je svakomu dopušćeno, da brani svojku kuću i svoje ognjišće. A mi? A ča ča mi — mi bimo otehi bit nekakovi filozofi i ča ja znam ča, pak ča smo? Afrkani su sto let napred od nas, zač oni lepo brane svoju stariu, dokle se mi još i bratimo i prijateljimo s našimi najvećimi neprijateljii — s Taljani, ki su nam ovde na zator i na rovnu.

Ma da bi almeno ti Taljani ča bili — nebi mi ni pol tugi — ma ča su pak „ala fin“? Nemač, Francez i Inglez pernese sobum „almeno“ ki krajcar, pak se more s njim živet — ma Taljani! On ti pride nag, bos, gol, lučan i razdrčan, pak kada ti se na tvoje pleća dobro naji i napije, onputa ča da ti zapoveda, i ako ne mućiš — joi si ga tebe.

Gledajte ča se neki dan dogodilo. Brižan Benedelo ulovil je nekoliko ribi, pak ju prodal, ale daroval, ja ne znam pravo. Majko božja, da ste videli, kako su na njega naskočili Čozoti! Kako „caff“. I to na njega — na Lovranca. Prokleti su mu i meso i drob i kosti, a on je moral mućat i Bog. Al hoto pitat našo „filozofe“ na Stubice, oni te vam reč: — Ja, Čozoti imaju pravo, i još će se nać ki od njih, ki će dat i pet florini za čozotsku „Legnu“, pak ča zato, ako mu doma deca umiraju od glada. Ma niš zato — samo da je Marino „kuotena“.

Ki je danas gospodar va Lovrane? Kuku, Marino, Maskaarotta i Molavija! Francele i Ardito su njihovi hlapani. — Oni moraju tancat, kako oni ćetiri soppo.

I to su stari naši kapitani! Ah! povera marina

Lodonjo III.

Marinuo, da mu stori nekoliko lisuđ pari postol, va kah se more lahko bežat. Marino već ima zato dosta kozli, ku je „Lega“ z brižnoga Lorenca ogulija.

Iz Kastva, pišu nam: Dne 9. ovoga mjeseca obdržavale se u: našoj stolnoj crkvi sv. Jelene zadužnice za pokoj duše velikoga dobroćinitelja naš istarskih Hrvata, blagopokojnog Mije Babića. Sv. činu pristustvovala odbor „Bratovštine“ te mužke i ženke podružnica sv. Cirila i Metoda u mnoztvo članica i članova; inoga pobožnoga puka. Vrudom molitvom preporučimo dušu pokojnikovu do broti božjoj, moleć ujedno Boga, da nam pošlje više takih dobroćinitelja, koji će biti pripravi moralo i materijalno žrtvovati za istarskoga patnika, da se jednom oslobodi nemogućnoga stanja svoga. Pokoj Ti plemenitoj duši, vriedni Mijo! — klitem od srca, a uz mene bez dvojbe i svi prijatelji biedne naše ajdešće.

Nad našim Kastvom kao da se nadvio slobodan nekaki oblak. Mirtračka kosa baš nemilodrudno po njemu kosi ne gledč staro ni mlado, mužko ni žensko. Mogu reći, da je skoro pol grada zavila u crno. Ne dugo pokonila je dične starce Dukića, Kornmüllera, Rubesu, Munića i druge, a propiš, čedno težko razalostila obitelji čestitoga našeg Vjekoslava Jelušića i njegovu vriednu, obriguju im iz naručaja vriednu gospodaricu i rodicu gđju Mariju. Čudna li slucaja! Baš na godišnjicu smrti neprežaljene im kerke Mimice, prošlo se Bogu pozvati k sebi i majku joj nakon kratke bolesti u najljepšim godinama života. — Čudni i nedostiživi su putevi božji! —

Ovdje zavladale proljetne kiše, koje blagotvorno djeluju na naša polja a po gorama objelio snieg. Inače imali smo kraznu zimu, osim dva tri dana sniega. Ove zime ne imasmo polodica, koja obično kod nas po zimi vlada. Otko mesopusta obletahu nekolo leptiri, a imao sam u rukama i živoga hrusta (kebra), koji je dakle najmanje za dva mjeseca uranio. Ove godine možemo se dakle nadati, da ne ćemo mnogo trpiti od tih škodljivih huba, jer ča ih ovo hladnue vrijeme i kiša, koja je nastala, lepi broj uništiti. Za koji čas, očini li skorim liepo vrijeme, bit će naša kručke, breske i druga ranije voće a cvietu. Da imamo sada u izobilju ljubica (violica), tih glavnica ranoga proljeća, mislim, da nije od potrebe ni spominjati, ako rečem, da smo ih nahadjali na poljima i o Božicu.

U nedjelju, dne 8. o. mj. obdržavala je naša „Gospodarska zadruža“ svoju godišnju skupštinu u prostorijama „Narodnoga Doma“. Da se narod počeo zanimati za rečenu zadružu, najljepše je pokazao tim, što je mnogobrojno pojvatio ovu skupštinu. Tako i valjal valja da se čulo pametnih rieči, kojih naš kmet valja da se i drži.

Jedanput su naši stariji nosili kapicu i kruzat, a mi sada nosimo klubuk i kaput. Sviet se vrti i mjenja. Što je do jučer novo bilo, danas je već staro. Sa svietom valja da i mi idemo napred, ako ne želimo nazadovat. Ne možmo se držat one: Gradi kotac, kako i otac. Jednom je bilo drugitje, nego li sada. Čovjek se za ručuju nasrakao jagli, a danas bez kave čini mu se čudno.

Čuo sam, gdje nekog vele, da je to sve nekako po novu, a oni da će svejedno živet, ako rade i po staru. Ljudi božji!

Nu o tom će Vas valjda tko drugi obavjestiti. (I jest već. Op. Ured.)

Štipendija za odati. Otvoren je natječaj na štipendiju od 84 for. za gimnazijalne djake, koji pripadaju kojoj obćini tršćanske biskupije, koji se kane posvetiti sveštenicnom staležu. Molbe valja upredmiti putem školske oblasti biskupskom ordinarijatu u Trstu do 10. aprila.

Sa otoka Krka pišu nam 8. t. mj. Godinu dana radi se već o tom, da se na otoku Krku učini pokušaj iste j. gospodarski vrt, koji bi bio našim seljakom kao uzor i primjer, jer u njem bi se gojilo sve, što nam zemlja dati može, a kojim bi upravljali učitelji poljođeljstva. Uz taj vrt bio bi i internat t. j. gospodarska škola kano u Poreču, a naukovni jezik imao bi biti hrvatski. Takva namjera bila je ministra poljođeljstva grofa Falkenhaina, koji je u tu svrhu poslao na otok i strukovnjaka, da pregleda kraj i položaj, gdje bi se to moglo učiniti. Strukovnjak zbilja došao na otok, obišao položaj, te izmjadu raznih mjesta dopau mu se osobito „Kanaajt“, imanje biskupovo, koje se sastoji iz velikoga zemljišta i liepe i prostrane kuće, a leži skoro na sredini otoka kraj Panta u vrlo živom položaju. Kako se čuje, presv. biskup ponudio je to imanje ču vrlo povoljno i nizku cieniu. Nu protivnici naši, koji se protiv našemu napredku i svemuo onomu, čim bi se moglo poboljšati siromašno stanje našega seljaka, neće nikako, da bude pokušaj iste, a s vremenom i internat, na „Kanaajtu“, nego oni hoće to u Krku, te su odabrali i preporučili jedno mjesto u „Kimpji“, koje uz lošu zemlju imado još i tu zlu vlastitost, da je gozničavo, da

obćina Krčka i naš glavni zemaljski odbor, koji je ove godine poslao do 50.000 uner. loza, samo da škodi gospodarskoj zadruzi, kojoj je na čelu g. Dr. Vičević. Uz obćinu i junta veli se, da radi i c. kr. politički komesar g. Polley i inače vriedni putujući učitelj Trampuš, za kojega kažu, da se misli udomit kod gospođja Keke Magra, te radi toga bio bi mu „Kanaajt“ odved udaljen od grada Krka.

„Kanaajtu“ protivni su radi toga, jer da je močvaran i radi toga gozničav, što nije najmanje istina, jer ona bara, što je kraj njega, nastala je tada, kad bijaše gradjena cesta, koja je presjekla more, nu ne stalo je je bez moke, kad bi tko gledao korist seljaka i kad bi imao ikoliko ljubavi napram narodu. U „Kanaajtu“ je ta pogodnost, što je uz veliko zemljište i prostrana kuća, koja bi mogla služiti za internat, dočim na „Kimpji“ toga nema, nego preko četrvt sata udaljen „castello“ g. Balbia, te da se u ovaj „castello“ smjesti škola, kako se čuje, nastoji osobito Krčka obćina, da tim pomogne Balbiu. Nu naše protivnike najviše plaši to, da ako bi bio vrt i škola u „Kanaajtu“, da bi toj bio naukovni jezik hrvatski, a to je onaj tvrdi orah, kojega ovi ne mogu pregristi, dočim se nadaju, da će u „Kimpji“ biti talijanski, jer to je jezik pučke škola. Naš siromašni seljak nebi imao od ovog vrta ni škole ikakvu korist. Ta voć imamo u Poreču gospodarsku školu, ali za koga je ona i komu koristi, ako ne jedino Talijanom! Da će biti vrt a po vremenom i škola u „Kimpji“ to je skoro stalno, jer prema hrvatskom i slovenskom narodu u Istri danas se sasna maćuhinski postupaj i što je najžalostnije, da u tom naše protivnike pomaužu i djeca toga istarskoga patnika! O Bože! kad će siniti sunce i pred naša vrata?

Izpod nabila obćina Kastva, 29. veljače 1896. Izborna je borba svršila. Prestalo je ono nataranje čezneće, one duševno naprežanje, da doznamo za izbornu kretanje u pojedinih stranah. Naša mašta prestala je kombinovati o izidu izbora i tim prestala sad u budućnost zrieti. Sad smo hvala Bogu na čistu.

Obće je zanimanje i željno se očejuko izviečati i opisivanja o izborih, pa držim, da neće biti zgorega, ako se i opet u kratke svratimo na stvar.

Kao što nam daleka glazba ili jedvažnjno biljanje slavujevo mlo ugadja, tako nam ugadja i jaka izborne borbe. Vojnik rado čuje i rado pripovieda o zgodah i nezgodah koje je pretrpio u ratu, tako i nam ugadja i rado iznašamo, čnjemo i pripoviedamo, ako i nije svakomu počudno o svemu, što se je čulo govoriti pr je i poslie izborne borbe. Zato eto mo krtvari.

Kad naši protivnici, generali bez vojske nisu našli komu bi se svrću utekli, sasuv cilu vruč na naše vriedne mužve, kojim nisu ničim dorasli, svakojakih pogrdia i lažljivih izmisljotina, a nikakve im od tud hase, latili se sredstva, da pojedine članove izbornog odbora obide n e r o d o l j u b i j e m. Govorili su nek im se navede jedan jedinacit slucaj, gdje se je ovaj li onaj član iztakno rodoljubljem. Ta govor timo nam se kao da slepac od poroda govori o bojah. Nisam si prednoze zadacu, da pojedina branim pred timi osvadami, nego tim velerodoljubivim generalom dozivam u pamet onu poznatu:

Dobar pastir, jer što kaže inom, I sam svojim potvrdjuje činom.

Pošto ta klika i sad dira i pečio dovršenih izbora u pojedine zastupnike, dovikujem im: Gospodo! mogli ste ponajprije pomesti izpred svojih pragova, pa onda slobodno vam mesti. Al dok to niste učinili, jezik za zube! Pjesnik pjeva:

Kao što zgažena guja u crjetnoj tavi Sikće i u smrtnoj borbi se lomi S otrovnim zubom tražeč da dohvati onog, Što ju ranio jednu.

Tako se i oni koprcaju, n! bsdava im. Razumijemo dobro, da je u nevolji najtežje sjećati se liepih i ugodno proživljenih dana, nu ne možemo im pomoći. Preporučamo im, da se uteku „mačjem direkturu“, al pak staromu „patriciju“, možda ta dvojica nać će im lieka.

Novi parobrod g. Žige Kopajčića i druga na Rieci. U riečku luku doplovio je iz Englezke nov parobrod „Danav“, vlastništvo g. Ž. Kopajčića i druga. Parobrod nosi 2400 tona i imade stroj trostruke ekspansija, a gradja je prema najnovijim modernim zahtjevom, te je namienjen obalnoj plovidbi.

Majka u radu za Boga i Hrvatsku izadi će u slovenskom prevodu nakladom „Goriške tiskane“ g. A. Gaberčeka u Gorici pod naslovom „Matorino delo za Boga i domovinu“. Prevod je izradjen po trećem hrvatskom izdanju i dozvolom g. pisca. Knjižica od 12—13 tiskanjih araka stajat će za one, koji se unapried naruču i novac pošalju, nvd. 60 a za ostale nvd. 60.

